cū omni ſua ſtirpe in viribꝫ populi romãi: vł reipubli-
ce ꝯtrit9. etiã apud ĩferos. Si tñ illuc r̃cept9 ē: q mere
tur ſupplicia pẽdᵗ. id ē ſuſtinet: ꝑ hãc lr̃aꝫ null9 cū ꝑ
tĩatia aſſerẽ debꝫ. hūc librū Octauiãi tꝑe fuiſſe ſcrip
tū: qa etiã Tyberi9 c̃ca ꝑ̃ncipia ſui ĩꝑii ꝑ̄clarus valde
fuit & rẽpublicã ſtrẽnue gubernauit.

De mortibus nõ vulgatis. c. xii.

Vmane aut̃ vite. Quia nullū bonum debet
eſſe irremūeratū. ſic̃ nec malū ĩpūitum. vult
autõ ĩ hoc ca. oſtendẽ penas iuſto dei occulto
datas vł dari ꝑmiſſas iudicio. In q̊ poĩt illos q ſingula
ri mortis mõ ſūt abſūpti. licꝫ enĩ ſcd̄m Augu. i. de ci
uitate dei. nõ intſit q̊ gn̄e mõtis vita iſta finiat̃: illius
tñ mala mors putãda nõ ē quã bõa vita ꝑ̄ceſſit. Et ſic
nec illi9 bõa mors quã mala vita ꝑ̄ceſſit. Et qa ſcelera
te et imꝓbe viuẽ ē vicio viuẽ. ꝯñs eſt de eoꝝ mõte tra
ctare: qđ facit Valeri9 ĩ hoc ca. vbi duo facit. qa ꝑ̃mo
oſtẽdit de q̊ ē mẽtio. ſcd̄o exẽpla adducit ad ꝓpoſitū
ibi. Tulli9 hoſtilius. Circ̄ ꝑ̃mū ꝓpoſicõꝫ q̄ndã ꝓponit
ſcd̄o eã ꝓbat ibi. ideo. dicit ergo. Cõdicõꝫ hūane vite
ꝑ̃m9 & vltimus dies ꝑ̄cipue & ſingularit̃ ꝯtinet: quia
plurimū intẽſt: qbꝫ auſpiciis vita ip̄a ĩchoet̃: & in q̊ fi
ne claudat̃. Quod expõe duʳ. ꝑ̃mo ſic: ſi aliqs a ꝑ̃ncipio
ſue natiuitatis fuit ĩfortūat9. nõ ē mirū ſi fine ĩfortūa
tus maneat. Sꝫ illud notãdū ē. Si aliqs ĩ vita fortūa-
tus exiſtẽs ĩ morte fiat ĩfortūatus. mł tū ergo refert
ꝑ̃ncipiū vite attẽdẽ: & finẽ ꝯſiderarẽ. ſcd̄o expõe q̄ntū
ad ſignum natiuitatis: in q̊ naſcit̃ vł excipit̃. Si pt̃ app
hẽdi. qa alius et ali9 aſcẽſus & ſtellaꝝ aſpectus ĩgreſ
ſū vite hūane notabilit̃ variat. nihil enĩ inferi9 agitur
qđ nõ veĩat a diſpõe ſtellaꝝ & a ꝓpinqtate eaꝝ et diſ
põibꝫ illaꝝ ad ĩuicẽ. vt diᵗ ꝯmẽtatõ xii. metha. areſto.
mł tū ergo refert q̊ die vel q̊ ſigno hūana vita inchoet̃
vel quo claudat̃. Deinde cū diᵗ. ideoqꝫ. ꝓbat qđ dixit
tali rõe. illū demū virū felicẽ fuiſſe iudicã9. Cui lucẽ
accipe ꝓſpẽ: q̄ntū ad natiuitatẽ: & lucẽ reddẽ quãtū